

3. Srikanthi Yulia. A Generating Balanced Scorecard as Performance Measurement Framework for Secondary Education: A Case Study at Singapore National Academy. *International Journal of Review Management Business and Entrepreneurship* (RMBE). 2024. № 4. P. 32–46.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-522-1-29>

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

Ахмад Зубайр
доктор філософії,
доцент кафедри менеджменту
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна

Сучасний світ, епоха глобалізації та розвиток цифрових технологій створили величезний вплив на розвиток бізнесу та світової економіки. Сучасний світ бізнесу можна охарактеризувати трансформацією традиційних шляхів ведення підприємницької діяльності, що створило можливості для появи нового формату – електронної комерції.

Для розгляду міжнародно-правового забезпечення електронної комерції спочатку важливо зрозуміти чим саме є електронна комерція та надати визначення сучасного формату ведення бізнесу. Науковці Садчикова І.В., Тарасенко. та Дубина М.В в своїй роботі «Теоретичне обґрунтування сутності поняття «Електронна комерція» прийшли до висновку, що електронна комерція – це складова електронного бізнесу, яка представляє собою кооперацію між підприємством і всіма контрагентами з використанням засобів електронної торгівлі, що основані на використанні інформаційних технологій для оптимізації витрат і покращення економічної ефективності бізнесу [5].

В цілому, розглядаючи електронну комерцію можна сказати, що вона може включати в себе будь який вид підприємницької діяльності, який може реалізовуватись з використанням електронних мереж.

Закон України «Про електронну комерцію» визначає цей напрям підприємницької діяльності як відносини, що спрямовані на отримання прибутку, що виникають під час вчинення правочинів щодо набуття, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснені дистанційно з використанням інформаційно-комунікаційних систем, в наслідок чого

в учасників таких відносин виникають права та обов'язки майнового характеру.

Міжнародно-правове регулювання електронної комерції можна почати з розгляду Типового закону про електронну торгівлю ЮНСІТРАЛ, який було прийнято в рамках Організації об'єднаних націй в 1996 році. Цей міжнародно-правовий акт став основою для визнання електронної комерції як дуже важливої форми ведення підприємницької діяльності, а також головною метою закону ЮНСІТРАЛ можна назвати гармонізацію правових систем більшості держав світу для створення єдиного відношення у світі до торгівлі із використанням електронних мереж. Цей міжнародно-правовий акт створив принципи правового визнання дуже важливих для торгівлі речей, таких як електронні комунікації, електронні підписи та цифровий договори, що створило можливості менеджменту бізнесу в електронних мережах та створення можливостей для співпраці підприємств дистанційно завдяки використанню Digital технологій [2].

В 2005 році була прийнята конвенція Організації об'єднаних націй про використання електронних повідомлень в міжнародних договорах. Конвенція було створена для розвитку основ типового закону ЮНСІТРАЛ та сформуvala визнання юридичної сили електронних повідомлень встановивши, що повідомлення або договір не можуть бути позбавлені дійсності або позовної сили на тій підставі, що вони складені у формі електронного повідомлення.

Також конвенція про використання електронних повідомлень встановила такі важливі для електронної комерції норми, як встановлення часу та місця відправки та отримання електронних повідомлень, вимог до форми договору та повідомлень, а також визначила питання оферти в електронній торгівлі. [1]

Для країн Європейського Союзу важливим правовим актом є Директива ЄС 2000/31/ЄС про електронну комерцію, що регулює великий спектр питань щодо торгівлі в електронному режимі. Крім формування стандартів електронних договорів та їх юридичної сили, директива також встановила норми щодо відповідальності сторін і навіть інтернет провайдерів. Директива ЄС про електронну комерцію встановила принцип країни походження, за яким підприємство, діюче в одній з країн-членів Європейського Союзу має право діяти на всій території ЄС [3].

Для ведення підприємницької діяльності в електронних мережах дуже важливим питанням є питання безпеки, особливо питання захисту персональних даних, що може нести загрозу для менеджменту бізнесу та навіть для краї. Для формування стандартів безпеки в ЄС був створений загальний регламент по захисту даних (GDPR), який встановив стандарти обробки персональних даних, а також створив умови, завдяки яким громадяни ЄС мають можливість контролювати свої персональні дані.

Крім того, регламент створив умови ведення персональних баз для економічних відносин [4].

Підсумовуючи можна зробити акцент на тому, що електронна комерція стала важливою складовою сучасного життя та підприємницької діяльності і міжнародна спільнота створила нормативні акти для гармонізації світових правових систем для того, щоб система електронного ведення бізнесу по всьому світу стала єдиною, легкою та безпечною. Саме для цього були прийняті такі важливі міжнародно правові акти, як Типовий закон про електронну торгівлю ЮНСІТРАЛ, конвенція Організації об'єднаних націй про використання електронних повідомлень в міжнародних договорах, директива ЄС про електронну комерцію та інші.

Література:

1. Конвенція Організації об'єднаних націй про використання електронних повідомлень в міжнародних договорах. 2005р. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/elect_com.shtml
2. Типовий закон про електронну торгівлю ЮНСІТРАЛ 1996 р. Організація об'єднаних націй. 1996 р. URL: https://uncitral.un.org/sites/uncitral.un.org/files/v1504119_ebook.pdf
3. Директива ЄС 2000/31/ЄС «про електронну комерцію» 2000р. URL: <https://cedem.org.ua/library/dyrektyva-2000-31-yes/>
4. Загальний регламент по захисту даних ЄС (GDPR). 2016р. URL: <https://gdpr-info.eu/>
5. Садчикова, І., Тарасенко, А., & Дубина, М. Теоретичне обґрунтування сутності поняття «Електронна комерція». *Економіка та суспільство*, (53). 2023. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-36>